

Osecký *Moudrá sova* zpravodaj

Vážení čtenáři,

do vašich poštovních schránek doputoval první, ještě teplý výtisk Moudré sovy. Ačkoliv pocházím z generace, která byla s počítačem důkladně seznámena již v raném věku, tištěné slovo pro mě má nezaměnitelné kouzlo. Protože jsem přesvědčena, že takových je nás stále hodně, nadchla jsem se pro vydávání pravidelného čtvrtletníku, který si klade za cíl vás především informovat o tom, co se stalo nejen v Oseku, ale také v přidružených obcích - Malé Turné, Jemnicích, Petrovicích a Rohozné. Další smělou ambicí je představit vám zajímavé osobnosti, které zde žijí, nahlédnout za bránu zámku, dát prostor novým spisovatelským talentům, zkrátka osvěžit váš den. Proč právě Moudrá sova? Protože může roztáhnout křídla, rozlétnout se a vše vidět z výšky, možná trochu s nadhledem. Díky příspěvatelům, kterým tímto velmi děkuji, si v tomto vydání Sova potřeše rukou (křídlem) novým zastupitelům, usedne na rameno Ondřeji Klímovi a spolu s ním projde s ustaraným výrazem ve tváři obecní lesy napadené kůrovcem, nahlédne do obecního účetnictví a za dveře zámku, kde se setká s Jaroslavem Kadlecem, navštíví Michaelu Medovou v její zahradě u rybníka Bašty, zatančí si, slavnostně oděna, na plese, podívá se na fotbalový zápas, vyzkouší si také pátku na stolní tenis a s nadšeným výrazem si poslechne básně jedenáctiletého Ondřeje Bláhy. Poletme spolu s ní...

Mgr. Lucie Mrkvičková, editorka

My, zastupitelé

Já, starostka

Jitka Brejchová, 34 let, starostka, Osek

Nemusím se Vám asi moc představovat, milí sousedé. Vy všichni mě dobře znáte. Někteří už od plenek, z dob, kdy jsem ještě nosila culičky a vozila kočárek s panenkou. Nebo z dob, kdy jsme s holkama z vesnice pravidelně v květnu přednášely básničku u pomníku padlých pod rozkvetlým bezem. Někteří jste mě poznali o něco později a s některými, nově přistěhovanými, se teprve poznáváme. Šest let jsem pracovala na obecním úřadě v Oseku jako administrativní pracovnice a již několik let jsem jednou z žen (Český svaz žen Osek), která se stará o kulturní a společenský život v obci. Velmi si vážím toho, že jsem nyní dostala šanci, abych se v naší obci starala i o vše ostatní. O to, aby vesnice vzkvétala, o to, abyste byli spokojeni a hrdí na to, že žijete právě tady. Já tedy hrdá jsem už dnes. Jsem hrdá na to, že mojí rodnou vískou je právě Osek. Ani jednou za téměř 35 let mě nenapadlo, že bych se odsud odstěhovala. Chyběl by mi ten zdejší nádherný klid, pocit bezpečí, místo, kde je můj domov, rodina, vzpomínky a přátelé. Mám to tady moc ráda. Zním zde každý kámen, každý dům, každého souseda. Neměnila bych.....

Já, místostarosta

Ing. Ondřej Klíma, 47, vedoucí polesí, Osek

Vážení čtenáři, občané, sousedé, dostal jsem možnost a prostor jakožto zastupitel a místostarosta obce Osek přispět do nově vzniklého tisku, který byl vytvořen nebo se vytváří z iniciativy zastupitelů obce. Na tomto projektu má zejména lív podíl paní Mgr. Lucie Mrkvičková. Na začátek bych chtěl tímto jí a všem ostatním, kdo se aktivně podílejí nebo podíleli na vzniku zpravodaje poděkovat za myšlenku a snahu o informovanost a dostupnost aktuálního dění pro všechny zdejší obyvatele. Trvalé bydliště v obci Osek mám od roku 2001, ale kořeny mých předků a prapředků rodu Klímů a Elijášků sahají do její daleké historie. V zastupitelstvu obce působím od roku 2002, poslední tři volební období jako místostarosta. Chtěl bych touto formou poděkovat také všem zastupitelům a starostům z minulých období, kteří se podíleli na rozvoji, budování a chodu Oseka a okolních obcí. Díky nim máme dnes standardně fungující obec se spoustou bonusů, které jinde nemají. V neposlední řadě platí mé díky také ostatním aktivním občanům, kteří přispěli k rozkvětu našeho domova. Pevně věřím, že naše nové, pozmeněné zastupitelstvo se nenechá zahanbit a vysoko zvednutou latku našich předchůdců přeskochí v

podobě velkého pracovního nasazení, bude svědomitě pokračovat v plnění svých povinností a rovněž tak i ve zkrášlování a zlepšování funkčnosti naší domoviny. Poslední moje myšlenka míří na jednotu zastupitelů při rozhodování v klíčových situacích, které nastanou během krátkého volebního období.

Já, zastupitel/ka

Ing. Eva Barborková, 33, účetní (momentálně na mateřské dovolené), Osek

Petrovice je moje rodná vesnice a také místo, kde jsem vyrostla, prožila mnoho zážitků a dobrodružství. Pro mě znamená domov místo, které člověk postrádá, když ho opustí. Když jsem žila v zahraničí, byly dny, kdy jsem domov velmi postrádala. Myslím si, že právě rodina, přátelé a známí jsou tím, co mě drží v obci Osek, a proto jsem zde zůstala. Náplní pro mě v tomto volebním období je nadále pořádat pochody, sbírky pro útulek a jiné akce, stejně tak jako naslouchat přáním, potřebám nebo problémům občanů. A samozřejmě naši obec rozvíjet k lepšímu a lepšímu obrazu, abychom zde žili všichni rádi a byli spokojeni.

Ing. Karel Hoch, 52, obchodní manažer, Osek

Vážený a milí spoluobčané. Ve volbách jsem byl zvolen zastupitelem za SNK PATRIOTI. Děkuji všem našim voličům a slibuji, že budu pracovat pro blaho obce i všech jejích obyvatel. V zastupitelstvu jsem byl následně zvolen předsedou kontrolního výboru a dále se chci věnovat sportovním aktivitám mládeže i dospělých, dopravě a sociální oblasti. V osobním životě se již mnoho let věnuji obchodu, mám dospělé děti a s manželkou Věrou žijeme v Oseku. Jsem aktivním členem fotbalového klubu, který je největším spolkem v naší obci. Věnuji se trénování dětí od šesti do deseti let a s našimi malými fotbalisty jsem na hřišti třikrát v týdnu. Společně s dalšími kolegy se v několika družstvech staráme o téměř čtyřicet dětí. Budu velmi rád, pokud se na mne budete obracet s vašimi dotazy, podněty či požadavky a zaručuji, že budu hájit oprávněné zájmy a potřeby všech občanů.

Jiří Joun, 49, voják z povolání, Osek

Vážený přítelé, spoluobčaní, nejprve mi dovoluji, abych vám ze srdce poděkoval za zvolení do zastupitelstva naší obce. Chtěl bych pozitivně ovlivňovat společnou budoucnost a rozvoj naší obce i těch dále přidružených, jako jsou Jemnice, Petrovice, Malá Turná a Rohozná. Věřím, že budu spravovat naše obce co nejlépe, a to samozřejmě nejen já, ale celé zastupitelstvo, ke spokojenosti všech spoluobčanů.

Jiří Kahovec, DiS., 27, PQ leader, Rohozná

Jsem velmi rád, že jsem dostal příležitost stát se jedním z členů zastupitelstva obce Osek. Je pro mě zajímavé

podívat se na věci z jiného pohledu, než jsem byl doposud zvyklý. Byla mi tím dána možnost podílet se na chodu obce i přesto, že v průběhu minulého volebního období se podařilo obec znatelně posunout vpřed, což mohu posoudit i jako člen kontrolního výboru. Jisté však je, že je neustále co zlepšovat a zvyšovat úroveň nejen v Oseku, ale i v přilehlých obcích.

Bc. Světluše Ondřejková, 55, zdravotní sestra, Osek

Do Oseka jsem se přistěhovala v roce 2003, pracuji tady, a proto se zde cítím doma. Většina zdejších občanů však dojíždí za prací jinam. Během dne zde zůstávají pouze staří lidé a maminky s malými dětmi. Tihle všichni se mohou cítit osamělí. Chtěla bych se prostřednictvím své činnosti v rámci zastupitelstva nějak angažovat v tom, aby tyto skupiny měly možnost jedna druhé vyplnit své osamění. Staří nerozumí internetu a sociálním sítím, ale mají vzpomínky a zkušenosti, které nasbírali za svůj dlouhý život a mladí jsou sice progresivní, ale chybí jim čas, kterého mají starší mnoho. Nestálo by za to nějak to změnit?

Mgr. Lucie Mrkvičková, 35, spolumajitelka jazykové školy a lektorka anglického jazyka, Osek

Pamatuji si okamžik, kdy jsem při procházce k lesíku Hájků zahlédla v poli scénérii, která mě zasáhla. Krčil se tam uprostřed pole tehdy ještě nevzrostlý stromek ruku v ruce s křížem. Vždy, když jsem potom byla dlouho mimo domov, třeba i v cizích zemích, ten obraz v mé paměti přehlušil veškerá volání po dobrodružství. Teď na ten strom, který mezitím dospěl, a kříž, který jej stále trpělivě podpírá, hledím každý den z okna. Abych se mohla seberealizovat, nepotřebuji k tomu „velký svět“. Stačí mi malá vesnička s lidmi, které znám od dětství. Po zveřejnění výsledků voleb jsem byla neskonale vděčná za to, že mi byla dána taková důvěra. Cítím se silně motivována napomoci hlavně tomu, aby se lidé v obci více setkávali. Sdílený zážitek je totiž o hodně silnější a kvalitnější. Tištěné slovo má pro mě obrovské kouzlo, proto se v této oblasti chci realizovat. Skutečnost, že v zastupitelstvu jsou zastoupeny 4 ženy, vnímám jako velmi pozitivní a zcela jistě se zaměříme na oblasti, které byly dosud trochu opomíjeny.

Luboš Smolík, 52, vychovatel, Malá Turná

Ze svých zkušeností vnímám, jak důležité je pro lidi prostředí, ve kterém žijí a tráví většinu svého času. Svou práci v zastupitelstvu bych chtěl přispět ke zlepšení životního prostoru nejen pro občany Oseka, ale všech obcí v naší správě. Zaměřil bych se na kulturní a estetickou stránku našich obcí. Vizitkou každé obce je dobře vypadající náves umožňující lidem setkávání a odpočinek. Za poslední roky bylo věnováno poměrně velké množství energie na rozvoj a rozšíření obce, sport a zajištění infrastruktury, což považuji za smysluplné a velmi důležité. V tomto volebním období bych byl rád, kdybychom se mimo jiné snažili utvořit Osek, ale i ostatní malé obce, přívětivé pro lidi, kteří zde žijí. Jednalo by se zejména o úpravu zeleně návsi, o návrat původních dřevin patřících do venkovského prostředí.

Opravy významných a kulturních památek, posílení regionálních tradic a zvyků, podporu spolkových činností, jednoduše řečeno posílit sblížení lidí.

Nahoře zleva: Luboš Smolík, Jiří Joun, Ing. Ondřej Klíma, Jiří Kahovec Dis., Ing. Karel Hoch Dole zleva: Ing. Eva Barborková, Bc. Světluše Ondřejková, Jitka Brejchová, Mgr. Lucie Mrkvičková

- * TJ stolní tenis - 30 000,- Kč
- * Charita Sousedovice - 10 000,- Kč
- * Jihočeské centrum pro zdravotně postižené - 3 000,- Kč
- * Sbor dobrovolných hasičů Jemnice - 42 000,- Kč (obnova hasičské stříkačky)

Obec myslí i na své občany, kteří zde mají trvalý pobyt. Novorozené děti dostávají při příležitosti vítání občánků finanční dar 1 000,- Kč, z čehož 500,- Kč putuje z rozpočtu městyse Radomyšl, 500,- Kč od obce Osek a milým dárkem je také kniha básní s názvem Letokruh napsaná panem Petrem Šulistou. Obec nezapomíná ani na jubilanty. Slaví se jubilejní věk 70 a 75 let a od 80. roku již každý další rok. Oslavenci dostávají balíček ve výši 500,- Kč a gratulační list. Nově bude obec přispívat dětem, které nastupují do 1. třídy základní školy částkou 500,- Kč, která má rodičům alespoň trochu finančně ulehčit při nákupu školních pomůcek a vybavení.

V letošním roce došlo k symbolickému navýšení vodného a stočného o 1 Kč. Porovnáním všech položek výpočtu ceny pro vodné a stočné podle cenových předpisů za rok 2018 bylo zjištěno, že u vody odpadní i při výběru vodného ve výši 24 Kč bez DPH obec doplácí 280 499,- Kč. U vody odpadní při výběru 16 Kč bez DPH obec doplácí 410 471,- Kč. Kdyby obec nedotovala částku za vodné a stočné, občané obce by měli za rok 2018 zaplatit za vodné 39,58 Kč bez DPH a za stočné 39,59 Kč bez DPH.

Rozpočet obce Osek na rok 2019

Schválenému rozpočtu obce Osek na rok 2019 vévodí dvě hlavní položky: příjmy 11 409 800,- Kč a výdaje 8 719 500,- Kč. Přebytek obce činí 2 690 300,- Kč. Z něj hradí obec úvěry a půjčku, tj. 614 800,- Kč a dále také ostatní výdaje, které se vyskytnou během roku.

Obec má 3 úvěry a 1 půjčku. Jedná se o úvěry na kanalizaci a plynofikaci v obci Osek II – nová výstavba domů, které se splácí každý měsíc ve výši - plynofikace 5 770,- Kč a kanalizace 7 630,- Kč. Třetí úvěr byl pořízen na výstavbu sportovní haly v Oseku a splácí se měsíčně ve výši 29 500,- Kč. Tyto úvěry budou splaceny v roce 2022. Obec má také bezúročnou půjčku ve výši 800 000,-, poskytnutou JVS České Budějovice a každý rok splácenou částkou 100 000 Kč. Tato půjčka bude splacena v roce 2020, chybí splatit ještě částku ve výši 200 000,-.

Místním organizacím obec přispívá schválenými neinvestičními transfery. V letošním roce na činnosti organizací uvolnila tyto částky:

- * Sbor dobrovolných hasičů Osek - 25 000,- Kč
- * Myslivecké sdružení Bárovka - 13 000,- Kč
- * Český svaz žen - 45 000,- Kč
- * TJ fotbal - 225 000,- Kč
- * TJ nohejbal - 15 000,- Kč

Tabulka č. 1 - Přehled plateb vodné a stočné za rok 2018 a 2019

Rok	Vodné	Stočné
2018	24 + 15% DPH	16 + 15% DPH
2019 <i>navýšení o 1,- Kč</i>	25 + 15% DPH	17 + 15% DPH

Obec doplácí i na odpady. Příjmy za odpady činí 384 500,- Kč, výdaje 502 000,- Kč. Obec doplácí rozdíl, tj. 117 500,- Kč

Ing. Eva Barborková a Jana Moulíková

Aktuální téma

Kůrovcová kalamita v obecních lesích

Vážení a milí čtenáři,

byl jsem osloven zástupcem tisku, abych osvětlil problematiku zvýšených těžeb dřeva na lesních pozemcích v okolí obce Osek a jejího regionu. Na začátek Vám musím vysvětlit, že jde o velmi strohé nahlédnutí do lesnické problematiky a odborníci mi jistě odpustí, když budu používat méně odborné výrazy a nebudu se pro pochopení laické veřejnosti pouštět do hlubších rozborů.

Existují dva druhy těžeb, a to úmyslná a nahodilá. Úmyslnou těžbou se nebudeme zabývat, nás v současnosti zajímá těžba nahodilá. Již podle názvu je jasné, že jde o zásah do lesa, který nikdo neočekával, jak časově, tak prostorově. Příčiny této těžby bývají většinou biotičtí a abiotičtí činitelé (škůdci + počasí).

Celou střední Evropu, Českou republiku a náš region zasáhla neuvěřitelná klimatická apokalypsa trvající již tři roky po sobě, projevující se nadměrnými teplotami a nedostatkem srážek. Tento stav má dopad samozřejmě na celou flóru a hlavně stromy na lesních pozemcích. Suchem oslabené smrkové porosty se nedokáží ubránit kalamitním škůdcům (v první řadě lýkožroutu smrkovému, severskému a lesklému). Podotýkám, že nejde jen o smrk, ale i o další dřeviny. Jelikož je však jejich zastoupení v lesních porostech o poznání nižší než zastoupení smrku, nevěnuje se jim tak velká pozornost. Každý vlastník lesa by o něj měl podle zákona o lesích pečovat, hospodařit v něm, ale hlavně ho chránit, mimo jiné i proti těmto škůdcům. Pokud majitelé lesa včas nezasáhnou do vývoje škůdců a lesu nepomohou při vláhovém deficitu, který v současnosti nastal, les sám se neubrání přemnožení a není schopen redukce stavu těchto škůdců a ani své reprodukce. Tento problém nastal i v okolí obce Osek, kdy každý dává vinu neobvyklým klimatickým podmínkám, ale kolik udělal povinných kontrolních obranných opatření proti škůdcům, si musí zodpovědět sám sobě.

Obec Osek je majitelem cca 16 ha lesních pozemků. Již výše zmíněná opatření se provedla, přesto bylo nutno nahodilou těžbou, která se vyskytla ve výši cca 117 m³, také včas vytěžit, asanovat vyrobené dřevo chemicky a následně odvést k odběrateli. Vše se odehrálo v polovině roku 2018, kdy je škůdce (kůrovec) nejvíce aktivní. Splnili jsme povinnost danou zákonem. Majitelé sousedních pozemků začali konat až ve čtvrtém čtvrtletí 2018, kdy je již příliš pozdě, protože škůdci z opadané kůry stromů přezimují buď v hrabance, v pařezech, nebo pod kůrou zdánlivě zdravých, ještě zelených stojících stromů. Ať již k tomu měli jakékoliv důvody (nízká cena za dřevní hmotu, nedostatek pracovní kapacity, nebo nevědomost), tak touto neaktivitou nedokázali, ani nemohli dokázat, zabránit přemnožení škůdce a následné destrukci lesa. Proto dnes vidíme masy vytěžené dřevní hmoty okolo cest, nebo stále ještě těžené celé porosty harvesterovou technologií.

V lesnickém sektoru existuje posloupnost prací, která má vymezený určitý čas, daný počasím a ročním obdobím. Laikům možná připadá podivná až zdrcující vysoká těžba dřeva, ze které se vytváří holiny velkých rozměrů. Bohužel, napadené stromy se musejí ze zákona o lesích vytěžit a zasanovat. Na tento výkon navazuje další, a to likvidace těžebních zbytků (klest), které se buď rozdrťí a zapraví do země na vzniklých pasekách, nebo spálí na hromadách (stoupající dým z lesa), popřípadě odvezou ve formě biomasy do tepláren pro energetické využití. Paseka, která je takto vyčištěná, se musí do dvou let zalesnit novými sazenicemi určeného původu. Do sedmi let od vzniku holiny musejí být tyto kultury zajištěny. Celá obnova porostu se

provádí v rámci zákona, kterým je vyloučeno odlesnění v ČR a nedodržení se trestá vysokými pokutami.

Pokud nebudou včas instalována ochranná a obranná opatření na všech lesních majetcích a hlavně včas zpracované a zasanované napadené stromy během letošního jara a léta, potom nám už jen pomáhej Pán Bůh. Doufám, že všichni majitelé o tomto problému vědí (poněvadž neustále probíhají semináře a setkání k této problematice) a rok 2019 nepodcení. Na závěr chci říct, že všem držím palce v aktivním boji proti kůrovcům a věřím, že počasí, které bylo jednou z příčin těchto problémů, napomůže při tomto boji. Doufám také, že se vše v lesních porostech bude pomalu navracet do rovnováhy, která je nyní citelně narušena.

OLH Osek Ing. Ondřej Klíma

Zajímavá osobnost

Musím to dokončit!

U stolečku si kreslí tříletá holčička. Potichu si u toho zpívá. Spokojená, ponořená sama do sebe, nevnímá kluky, kteří kolem ní běhají. Je jí jedno, co dělá holčička sedící vedle ní. Prostě kreslí. Na ničem jiném teď nezáleží.

„Děti, za pět minut uklízíme! Půjdeme na svačinu.“ Možná, že hlas paní učitelky ani nevnímala... Klidně maluje dál. Další upozornění už ji vytrhlo z práce na velkém úkolu. Maluje obrázek pro maminku. (Nebo sobě, jen tak pro radost.) Cože? Končíme? Ještě to nemám hotové. Honem. Rychle rychle, ať to stihnu! Malá ručička kmitá po papíře...ještě zbývá dokreslit tráva. A to jablíčko musí být vybarvené celé! Takhle to nemůže zůstat! Holčička měla štěstí. Tentokrát to stihla. Ale ani si nevychutnala radost z nakresleného obrázku a utíkala uklidit pastelky. Aby na ni ostatní nečekali. Aby se paní učitelka nezlobila...

Občas se stane, že obrázek dokončit nestihne. Ten pak putuje do šuplíku, kde je odsouzen k zániku a zapomnění. „Dokreslíš si to po obědě. Teď už není čas.“

Nedokreslí. Už nikdy ho nedokreslí. Protože po obědě objeví kostky a jde z nich stavět nejúžasnější stavbu světa.

Dny plynou a holčička každý den ve stejný čas slyší: „Děti, za chvíli uklízíme!“ Už ví, že musí dávat pozor. Musí poslouchat, co se kolem ní děje. Aby věděla, kdy musí zrychlit a pokusit se dokončit svoji rozdělanou práci. Už není ponořená sama do sebe. Nevnímá skládačku, kterou má rozloženou na stole. Celou dobu čeká na povel k ukončení akce. Několikrát se zapomněla a zmizela ve svém světě... Nelítostný byl návrat do reality. Hru jí děti přerušily a začaly uklízet to, co měla rozděláno...ted' se přece uklízí, neslyšíš?? Nepomohl pláč. Uklízíme... Další dny si holčička žádnou

hračku nevybrala. Ani nechtěla malovat obrázek. Radši nic nezačínat...nikdy nevím, kdy mi to zase seberou a uklidí...

Michaela Medová

Aby mohly děti poslouchat samy sebe

Každý z nás má talent a schopnosti na něco jiného. A každý z nás má nějaký pomyslný úkol, který může splnit, pokud svého talentu a schopností využije. Po nějaké době strávené s usměvavou Michaelou Medovou většina z nás dojde zcela jistě k závěru, že jejím úkolem je práce s dětskou duší. V Oseku žije již 19 let, společně se svým manželem a čtyřmi dětmi (20, 17, 5 a 2 roky). Po dokončení gymnázia pokračovala dále studiem oborů vychovatelství, asistent pedagogiky a osobní asistent. Později se rozhodla absolvovat kurz energetické psychologie a v loňském roce dokončila akreditovaný kurz Montessori pedagogiky. V posledních dvou letech pilně pracuje na realizaci svého snu – otevření soukromé Montessori školky. Ještě před tím se všechno její úsilí soustředí na pořádání dvou letních táborů. Poslechněme si více...

Mišo, v létě budeš v Oseku pořádát dva příměstské tábory. Můžeš nám o nich říci více?

Miša: Velmi ráda. Děti přivítáme na zahradě u rybníka Bašty a čekají na ně 2 varianty. První tábor nese název Indiánské léto a je pro děti od 4 do 8 let. Budeme střílet z luku, bubnovat na buben, zpívat s kytarou a hledat poklad... Ten druhý je určený trochu mladším dětem, těm ve věku od 3 do 6 let a nazvala jsem ho Nádech Montessori. Děti čeká velké množství aktivit venku, v přírodě. Nebudeme jezdit na výlety, okolí Oseka je přece tak krásné. Děti se budou také starat o kočky, psa, slepice, králíka a speciální morčata určená pro terapii. Budou mít k dispozici také malý bazének na osvěžení, samozřejmě pod dohledem dospělého. Přiznávám, že z vody mám respekt.

Kdo ti bude pomáhat s vedením táborů?

Miša: Do projektu se zapojila celá moje rodina, za což jsem jim moc vděčná. Manžel Martin bude mít na starosti hlavně zázemí tábora, dovoz obědů a další organizační věci, mé dvě starší děti Magdaléna a Matěj mi budou pomáhat s dětmi a táborů se budou účastnit i mé dvě menší děti, Violka a Kubík.

Tábory budu odrazovým můstkem pro tvůj větší projekt, a sice otevření Montessori školky. Zdá se to být velmi odvážným počinem. Co tě přivedlo právě k Montessori pedagogice?

Miša: Nejspíš hledání nejvhodnější školky pro mou dceru Violku. Ve všech školkách mi vždy něco chybělo, vnitřně

jsem byla přesvědčena o tom, že to jde jinak, lépe. Rozhodla jsem se absolvovat akreditovaný kurz Montessori pedagogiky a praxe v nejdéle provozované školce tohoto druhu v Čechách mě v tom utvrdila. Vše na mě působilo tak silně, že jsem chvílemi měla slzy v očích. V klasické patrové budově vše probíhalo v naprosté harmonii a za celý den jsem neslyšela ani jednou zvýšení hlasu. Děti zaujatě pracovaly, samy si připravily svačinu, nalily pití, jedly tehdy, když měly chuť, u stolu si v klidu povídaly a neobjevil se ani jediný konflikt.

Opravdu? Jak je možné, že to tak funguje?

Miša: Je to tím, že děti mají větší svobodu. A důvěru od dospělých.

Jaká zásada tohoto druhu pedagogiky tě oslovila nejvíce?

Miša: Asi právě to, že děti jsou v rámci určitých pravidel svobodní. Mají právo se rozhodnout, co budou dělat, kdy začnou a kdy skončí. Když přijde dítě ráno do školky a cítí se třeba unavené, má právo si na chvíli sednout a nedělat nic. Důležité je, že dítě má čas a prostor poslechnout samo sebe. Učitel působí jako průvodce, ne jako přísný mentor, který rozdává úkoly a dává rozkazy.

Jak tedy vypadá typický den?

Miša: Když dítě přijde ráno do školky, přivítá se s průvodcem podáním ruky a samo si vybere, s jakou pomůckou bude pracovat nejdříve. Průvodce mu ukáže, jak s ní správně pracovat a dá mu prostor soustředit se na práci, ponořit se do ní a napojit se tak samo na sebe. Ve chvíli, kdy se dítě pomůckou nasytí, přesouvá se dál. Tomu se říká „práce“. Odpoledne bývá volnější, podobné dni v běžných školkách.

Chápu správně, že dítě se učí pomocí prožitých zkušeností?

Miša: Ano. Děti se učí prožitkem, svalovou pamětí. Třeba tak, že obtahují písmenka. Jednou z důležitých věcí je také to, že průvodce neopravuje chyby. Jistě znáte situaci, kdy se dítě „zasekne“ a nechce pokračovat v činnosti potom, co mu řeknete: „Je to špatně, takhle se to nedělá.“ Mnohem lepší je dát mu prostor k tomu, aby samo přišlo na to, jak to má být správně. Montessori pedagogika také zohledňuje senzitivní fáze dítěte. Přijdou období, kdy je dítě připravené učit se čísla nebo písmenka, rozvíjet své pohybové schopnosti. To platí pro každé dítě. Čtyřleté děti většinou začnou zajímat písmenka. Většinou však nemají možnost tuto citlivou fázi rozvíjet a za dva roky je do toho naopak v první třídě nuceno. Jde to ale mnohem hůř, protože fáze, kdy na to bylo výborně připraveno, již minula.

Dobře, ale je klasické školství připraveno na děti, které umí při nástupu do školy plyně číst?

Miša: Mělo by být. Učitelka by to měla rozpoznat a dítěti dát nějaký obtížnější úkol, např. přečíst si pro sebe krátký příběh a potom ho převyprávět. Většinou se ale stává to, že ho nutí slabikovat jako ostatní děti, a tak ho samozřejmě

velmi demotivuje. Pokud se správně rozvíjí citlivé fáze, dítě může při nástupu do školy umět násobit a dělit.

Co dalšího mohou děti ještě zažít?

Míša: Na zahrádce si samy připraví záhonky a budou pěstovat zeleninu a bylinky. Budeme společně vařit, dělat křížaly z ovoce, odpoledne budeme tancovat, cvičit, zpívat, tvořit, číst nebo dělat pokusy. Chystám i oslavy a slavnosti, ale nemám vizi, že by děti recitovaly básničky na vánoční besídce. To radši půjdeme společně s rodiči na procházku do lesa a po cestě sebereme pár odpadků. A cestou si možná zazpíváme nějakou koledu.

Tvoje školka bude soukromá...znamená to tedy, že rodiče si budou školné hradit z vlastní kapsy.

Míša: Ano, je to tak. Není ještě zcela jasné, zda budu moci čerpat dotace nebo ne, měsíční částka bude asi 4000-5000 Kč. Čtyři dny v týdnu budeme s dětmi prožívat v Radomyšli, kde budeme mít veškeré zázemí a každý pátek budeme trávit na zahradě v Oseku u rybníka Bašty.

Michaela Medová, Lucie Mrkvičková

Tuktejnery? Máme!

Určitě jste zaznamenali, že se na začátku tohoto roku v hnízdech kontejnerů objevily zbrusu nové přírůstky. Tváří se velmi nenápadně, napsi na nich ale vše v okamžiku osvětlí. Jedná se o nové kontejnery určené pro recyklaci kuchyňského oleje. Těžko rozpoznatelné mohou být i z toho důvodu, že na rozdíl od svých ostatních odpadky pořádkářů nemají svou specifickou barvu – mohou být zelené či černé, různé velikosti i tvaru. Ptáte se, jestli u nás ve vesnici najdou využití? Měly by.

Od ledna příštího roku totiž vejde v platnost novelizovaná vyhláška, která bude nařizovat zacházení s použitým kuchyňským olejem jako s tříděným sběrem. Nyní je to ještě svobodné rozhodnutí každé obce. Můžeme tedy nadšeně kvitovat fakt, že obec kontejnery nakoupila s předstihem a my se tak můžeme na novou vyhlášku dobře připravit. Takto ekologicky smýšlejících obcí je v Čechách zatím jen asi 20%.

Každý z vás se asi alespoň jednou zbavil použitého oleje tak, že jej nekompromisně spláchl do výlevky odpadu. Je to však krok, který může v trubkách napáchat velkou neplech. Zchladlý olej totiž hrudkovatí a při svém putování potrubím na sebe váže další nečistoty. V trubkách tak vytváří velmi odolný, až téměř nezničitelný povlak. Lahodná chuť dobře propečených řízků se tak může změnit na velmi nepříjemnou pachuč.

Dá se kuchyňský olej ekologicky recyklovat ještě jiným způsobem? Ekologické poradny jsou v tomto velmi opatrné.

Jako další možnost recyklace je zmiňováno kompostování. Ovšem jen za předpokladu, že oleje je jen malé množství a necháme ho vsáknout do přírodního sorbentu – pilin, kartonového papíru nebo ubrousků. I tak je to krok značně nejistý a může znečistit půdu i podzemní vody. Není přece jen jednodušší použítý olej nalít do plastové lahve, dobře ji uzavřít a při příjemné procházce donést ke kontejneru?

Lucie Mrkvičková

Zámecké ozvěny

Jak to vidí Jaroslav

V ruce třímám velmi nenápadnou, útluou knihu, na jejímž přebalu se na pozadí zámeckého parku pyšně vypíná budova Domova pro osoby se zdravotním postižením – domova Jaroslava Kadlece. Od něj také záhy zjišťuji, že domov nemusí být vždy jen jeden. Jaroslav prožil své dětství v malé vesničce jménem Tisov na Bělčicku, ke které stále silně tíhne. Důkazem je jeho kniha fotografií z tohoto kraje, vydaná v roce 2017 a nesoucí příznačný název Krajina srdce mého. Kniha s názvem Jak to vidím já, ve které najdeme jedinečně zachycené krajiny, domy, stromy, kapličky a boží muka z okolí Oseka, je tedy jeho v pořadí již druhý počín. Fotografie jsou doplněny krátkým shrnutím historie obce Osek a okolí a půvabnými básněmi pana Petra Šulisty. Právě on se nemalou měrou podílel na vydání obou knih.

Jaroslav je klientem samostatného bydlení a mezi jeho povinnosti tak patří chození do zaměstnání. Pravidelně vykonává práce pro obec a navštěvuje místní dřevodílnu, což ho velmi naplňuje. Je také členem hudební skupiny Osečanka, má rád sport a jeho nadšení pro věc a optimismus jsou nakažlivé. Posuďte sami...

Járo, své fotky jsi vystavoval již na několika místech. Je to tak?

Jarda: Je to tak. První výstavu jsem měl v roce 2007 v přízemí kulturního domu ve Strakonících. Začínal jí festival Salve Caritas, Salve Vita. Vystavoval jsem také v mých Bělčicích, Blatné a tady u nás v Domově. Bylo to tehdy, když se konal Osekfest. Moc se mi to líbilo, tancovali jsme až do půlnoci a užili jsme si to. Moc rád bych měl výstavu tady v Oseku na obci.

To je dobrý nápad. Vybral bys nějaké fotky, zvolil by se hezký název..

Jarda: Ano, třeba „Můj život“. Mám také plán udělat kalendář. Na ten bych měl materiálu dost.

Pan Šulista je pro tebe určitě důležitý člověk. Znáte se už dlouho?

Jarda: Ano, hodně dlouho. Poznali jsme se, když pracoval v Černovicích u Tábora. Já jsem tam byl tehdy taky. Když mi

bylo 14 let, přišel jsem sem, do Oseka a pan Šulista tady začal za nějaký čas pracovat. Jezdí s námi, s Osečankou, také hrát. Teď mu musíme ale dát čas a klid, aby se uzdravil. Důležité je jen to, aby se dal brzy zase dohromady.

Na jaký nástroj v Osečance hraješ?

Jarda: Já nehraju, ale zpívám. V mládí jsem měl chuť foukat trubku. Teď už se to naučit asi nestihnu...ale říká se, že nikdy není pozdě.

Járo, kdy jsi vlastně začal fotit?

Jarda: Myslím, že to bylo asi v roce 2001. Pamatuji si, jak jsme první foťák kupovali s mámou v Příbrami. V obchodě mi nabízeli různé druhy foťáků, já jsem ale uviděl Olympus a řekl jsem mámě: „Vyndej prachy, jdeme na to!“ Tehdy jsem na Kvildě potkal fotografa Daniela Kajfra, který mi půjčil nějaké časopisy s fotkami. Bylo to pro mě něco nového a chtěl jsem to zkusit. Nejdříve mě bavilo fotit západ slunce, potom jsem ale začal fotit také krajiny, stromy. Fotím to, co mě zaujme. Jedu třeba na kole, uvidím něco zajímavého, zastavím a udělám fotku. Na začátku března jsem byl v Rojicích a udělal jsem tam pár hezkých fotek.

Co tě nejvíce baví fotit teď?

Jarda: Mám moc rád boží muka a kapličky, ty mě fascinují. Mám už velikou sbírku. Tady z okolí mám vyfoceny snad všechny kromě těch v Domanicích, Droužeticích a Chrášřovicích. Velmi rád fotím stromy. Třeba když jsme byli na Šumavě, vyfotil jsem pár takových zvláštních stromů...

Často tě také můžeme vidět na fotbale...

Jarda: Ano, a baví mě nejen fotbal. Mám rád také hokej nebo tenis, ale sporty jako box, kickbox nebo rugby mě ani trochu nebaví. Dříve jsem fandil Slavii, ale teď fandím Plzeňákům. Fandím jim, i když prohrávají. Vždycky si řeknu, že to přece nevdá, že to třeba ještě otočí. Na Plzeň jsme jezdili, když ještě hrála druhou ligu. Kdysi jsem byl taky v Písku na hokejovém turnaji hvězd. Potkal jsem tam tehdy Jágra a mluvil jsem s ním. To měl ještě dlouhé vlasy...

Jak si fotky do knih vybíráš?

Jarda: Fotek mám opravdu hodně. Do téhle knihy jsem vybíral fotky Oseka a vesnic, které k němu patří. Některé jsem ještě dofocoval před vydáním knížky, aby byla kompletní. Popisky k fotkám mi pomáhá vymýšlet Radka (Němcová). Pomáhá mi vlastně se vším. Tu kdybych neměl...

Jaroslav v Domově žije již 38 let. Za tu dobu měl možnost vytvořit si nejen s ostatními klienty, ale také mnohými ošetřovateli, vřelý vztah a může tak promluvit ústy pana Petra Šulisty...

Osek pro mě nikdy nebyl nutným zlem a vězením. Byl a je mým útočištěm, v tomhle názoru nezměním.

Mám v něm hodně kamarádů,
dobré, věrné přátele,
s nimiž léta prožívám tu
dny smutné i veselé.

Jaroslav Kadlec, Lucie Mrkvičková

Jaroslav Kadlec se svou maminkou na své první výstavě ve Strakonících

Stalo se

Jak na Nový rok, tak po celý rok

Pokud by toto pořekadlo mělo opravdu platit, lidé z Oseka a okolí budou v tomto roce opravdu v kondici. První den nového roku se totiž uskutečnil již V. ročník výšlapu na Chlum. Hlavní organizátor, pan Bohumil Pajdla, nás informuje o průběhu akce: „Letos se sešlo o trochu méně účastníků než obvykle, bylo jich 151. Na konci trasy se všichni zapisují do „Vrcholové knihy“, díky tomu víme, že došlo 53 Osečáků, 11 turistů z Rohozné, 31 z Rovné, 46 z Radomyšle, 4 účastníci z Kestřan a 4 z Řepice. Velikou radost mám obzvláště z účasti paní České z Jemnic, která využila jako první značenou trasu právě z této vesnice. Všichni účastníci obdrželi pamětní medaile z pálené hlíny, které nám již tradičně vyrábějí v DOZP – za to jim patří velké poděkování. Vzhledem k věku a zdravotním neduhům jsem se naučil nic neplánovat, ale rád bych se také vrátil k první realizované myšlence, kterou byl pochod „Okolo Oseka“. Je mi velmi líto, že nás opustila paní Šindelářová z Jemnic, která byla i ve vysokém věku aktivní turistkou. Její účast byla pro nás velkým přínosem, o všem dokázala totiž velmi poutavě vyprávět a procházky díky tomuto vyprávění získávaly další smysl.“

Piráti, víly a zcestovalý šéfkuchař

Osecký svaz žen v prvních měsících roku pořádal dvě slavnosti, které do obecního kalendáře patří již řádku let. Tou první potěšily místní drobotinu, tou druhou naopak ženy každého věku.

Dětský maškarní bál skýtá vždy příležitost pro realizaci i těch nejdůležitějších nápadů. Děti zapomenou na školní aktovky, úkoly a mobilní telefony, oblékají šaty svých oblíbených hrdinů a s nimi se vžívají do svých rolí tak, jak to umějí jen oni. Na chvíli se z nich stanou noblesní princezny ve svátečních střevíčkách, krvežízniví piráti nebo klauni s rozsmátými tvářemi. Letos 2. března se jich opět sešel plný sál. Se zápletem sobě vlastním se s chutí pustily do tance i plnění nejrůznějších úkolů. O zábavu se postaral veselý, občas trochu potměšilý klaun se svou klaunicí, kteří děti provázeli celým odpolednem. Hlavní cenu v tombole, barevný míč, vyhrál tříletý Ondrášek Brabec z Oseka.

Druhé březnové sobotní odpoledne bylo zasvěceno oslavě ženského pokolení. Stůl ozdobený čerstvými květy lákal ženy z Oseka i přidružených vesnic. Možná ještě o něco více je však lákala slíbená obsluha v pánské režii a velmi zajímavý host – pan Martin Jiskra, který provozuje restauraci v nedaleké Kbelnici. Akci zahájil Jaroslav Pivnička, který zahrál tři písničky na harmoniku. Tři členové SDH Osek, připraveni dámy nasycit, obdarovat úsměvem a kontrolovat jejich pitný režim, se opravdu činili a nenašli bychom na nich ani jedinou chybu. „Tento nápad byl velmi sympatický a osvěžil naši odpolední oslavu,“ řekla paní Jitka Pajdlová. Také karafiát a polibek od místostarosty pana Ondřeje Klímy byl hezkou pozorností. Projev pana Jiskry byl kultivovaný, opeřený špetkou humoru a plný zajímavých zážitků z jeho osobního i profesního života. Popisoval své cesty, při kterých načerpal spoustu inspirace, ale také sám předával kulinařské zkušenosti od nás, z Čech. Prozradil mimo jiné i to, že v nejbližší době se můžeme těšit na humrový večer nebo večer věnovaný jedlému hmyzu. Zkusit se má přece vše...

„Pojď si pinknout, sousede“

Je známo, že Češi rádi hrají stolní tenis. Výjimkou nejsou ani obyvatelé Oseka a okolních vesnic, což dokázali druhou únorovou sobotu. Obec Osek společně s místním oddílem stolního tenisu pořádaly druhý ročník turnaje pro amatéry s názvem „O pohár starostky“. Již několik dní před turnajem bylo zřejmé, že zájem bude ještě větší než v loňském roce. A skutečně, letos se turnaje zúčastnilo 11 žen a 17 mužů. Tabulky byly připraveny, pořadí rozlosované, turnaj mohl být slavnostně zahájen paní starostkou Jitkou Brejchovou a panem Pavlem Mrkvičkou st. Zápas byly plné nervozity, snahy o výhru, ale i sdíleného smíchu a po tříhodinovém maratonu vzájemných utkání ve skupinách a poté i těch čtvrtfinálových zůstali jen čtyři nejlepší z každé kategorie. Bramborovou medaili v kategorii žen si odnesla Lucie Andrejův, kterou zdolala Radka Moulíková poměrem 2:0. Radka tak získala bronzovou medaili a společně s ostatními čekala, jak dopadne finále, ve kterém se proti sobě postavily dvě nové tváře turnaje – Jana Čejková a Dagmar Mrkvičková. Jana v napínavém souboji vyhrála 2:1 a mohla se tak radovat ze zasloužené zlaté medaile. V kategorii mužů se na 4. místě umístil Václav Kovář ml., který však s úsměvem prohlásil, že je se svým výsledkem velmi

spokojený. V boji o 3. místo ho totiž porazil náš místostarosta Ondřej Klíma poměrem 2:0. Boj o zlatou medaili můžeme označit za bratrancevražedný. Utkali se v něm totiž dva Mrkvičkové, Pavel a Václav. Zvítězit se nakonec podařilo tomu mladšímu, Pavlovi. „V prvním setu jsem se hledal. Prohrál jsem ho, ale naštěstí se mi podařilo objevit soupeřovu slabinu, kterou byl backhand, a zápas jsem dotáhl do vítězného konce“, řekl nám.

Zleva: Radka Moulíková (3. místo), Jana Čejková (1. místo), Dagmar Mrkvičková (2. místo), Jitka Brejchová, Pavel Mrkvička st., Václav Mrkvička (2. místo), Pavel Mrkvička ml. (1. místo), Ondřej Klíma (3. místo)

Plesová sezóna důstojně zakončena

Zimní období je mimo jiné pověstné velkým množstvím pořádaných plesů. Ty mají nejrůznější názvy, programy a více či méně zdařilý průběh, pro všechny je však charakteristická noblesa a krása dam a galantní chování pánů. Tedy, alespoň do půlnoci. Potom už se mnohdy dějí věci...

V prvním čtvrtletí tohoto roku se v oseckém sále konali tři takové události. **Ples Domova pro osoby se zdravotním postižením** se letos konal 22. února. „Byl v pořadí již šestý, a zároveň druhý, který byl otevřený i pro veřejnost. Hrál nám na něm skupina Golden Wind z Plzně. Předtančení letos nebylo, na tombolu se podíleli sponzoři z řad našich dodavatelů, zaměstnanců i místní živnostníci. Přesto, že byl ples oznámen dost dlouho dopředu, sešlo se pouze necelých 30 návštěvníků. Z příspěvků účastníků se zaplatil sál a hudba a zbytek byl předán jako dar Domovu. Vzhledem k tomu, že účast na plese se během let nezvýšila, myslím, že letošní ples byl poslední,“ řekla nám paní Světluše Ondřejková.

Hasičský ples patří již tradičně mezi oblíbené akce pořádané spolkem SDH Osek. Ten letošní si mohli tancechtiví návštěvníci užít 26. ledna. Celým večerem provázela hudební skupina K-Band pana Klímy ze Sedlice a jejich hudební produkci si užila necelá stovka lidí. Na své si přišli jak tanečníci, tak i více materiálně založení jedinci. Čekala je totiž bohatá tombola, ve které vyhrál snad

opravdu každý. První cenu tomboly, kterou bylo více než metrakové prase, vyhrála paní Jana Moulíková z Petrovic.

Sezonu již po osmé v řadě uzavíral **ples obecní**. Tradičně je o vstupenky velký zájem a letos byl snad ještě větší než jindy. Více než polovina dam oblékla dlouhé večerní róby a také vřelý úsměv poté, co je u vstupu přivítal pan místostarosta Ondřej Klíma květinou. Projev starostky Jitky Brejchové byl orámován dvěma tanečními vystoupeními, o které se postaral taneční pár Pavla Lhotská a Pavel Bízek. Ti společně provozují taneční školu Lastradance Academy ve Strakonících a předvedli nám ukázky z tanců salsy, bachaty a brazilského zouku. O hudbu se letos poprvé postarala hudební skupina Talisman a svým temperamentem a hudebním umem se jim podařilo rozhýbat i ty nejzarytější netanečníky. Jak se vyjádřili, hrají vždy to, „co si publikum žádá“, a tak jste po pomalejším začátku ve stylu lidových tanců a pomalých „ploužáků“ mohli ve druhé polovině večera slyšet písně rockové i punkové. Před půlnocí své křivky rozvlnily břišní tanečnice ze Strakoníc a o chvíli později začalo vyhlašování velké tomboly, ve které se i letos objevila řada hodnotných cen. Výherci tak v ruce třímali mop, vysavač oken, mikrovlnku, ale také poukazy na tunu písku, kubík dřeva nebo fůru dekorativních oblázků, někdo mohl dokonce odjet domů s kolečkem či odejít s popelnicí. Televizi, která byla stejně jako předchozí roky výhrou nejvyšší, si s úsměvem na tváři odnášeli manželé Martina a Lukáš Flanderovi. „Zaujala mě masivní účast „nových“ obyvatel – stavebníků z obytné zóny II. Myslím, že se sešla parta bezvadných lidí, kteří se umějí společně bavit. Těší mě, že tato parta bude jistě přínosem pro život v Oseku,“ řekl pan Bohumil Pajdla, bývalý starosta.

Další generace nadějných hráčů kopané

Několik víkendů po sobě praskala osecká sportovní hala ve švech. Tísnilo se zde velké množství rodičů pyšně sledujících výkony svých ratolestí – chlapců i dívek. Konaly se totiž již tradiční fotbalové turnaje v pěti kategoriích, o které je vždy velký zájem. „Letos jsme pořádali již 11. ročník. Turnaje probíhaly od 1. 12. 2018 až do 2. 3. 2019. Celkem se přihlásilo 56 týmů. Pravidelně se zúčastňují týmy z okolí, ale také ze vzdálenějších měst a vesnic (např. Volyně, Písek, Plzeň), nechybějí ani naši osečtí. Pro přehled uvádím umístění našich mladých fotbalistů v letošním turnaji. Mladší přípravka – 15. místo, starší přípravka – 6. místo, starší žáci – 4. místo a dorost – 4. místo. Jsme velmi rádi, že je každý rok o turnaje tak velký zájem. Velké díky patří nejen fotbalistům za účast, ale i trenérům a všem, kteří se podílejí na organizaci turnajů“, okomentovala Jitka Brejchová.

Dejte věcem druhou šanci

Právě tak zněl podtitul akce s názvem „Osecký blešák“, který se konal 9. března od 9:00 v místní hospodě. V době, kdy jsou obchody přeplněny zbožím různého druhu za velmi nízké ceny, není cílem takového prodeje rychlé zbohatnutí.

Smyslem takových akcí je spíše setkat se se sousedy, udělat si místo v šatníku nebo garáži a potěšit se koupí kousků, které již někdo jiný nevyužije. Prodejci, kterých bylo na 30, se začali sjíždět již kolem 8:00 a pilně si připravovali své zboží. Velmi záhy se v jednom koutě sálu čile rozběhl výměnný obchod, zatímco v druhém rohu se šířila lahodná vůně grilovaného sýra. K mání bylo velmi rozmanité zboží – oblečení, hračky, knihy, obuv, nádobí, porcelán i sklo, kosmetika, parfémů a také ručně vyrobené produkty místních výrobců. Každý, kdo přišel, odcházel spokojen, s taškou praskající ve švech. „Z mého pohledu byl blešák vydařený. Velmi mě však mrzí, že se nepřišlo podívat více místních obyvatel. Podobnou akci chystáme opět na podzim, snad bude účast větší. Zboží bylo totiž opravdu hodně,“ řekla nám jedna z organizátorek akce, Eva Barborková.

Dne 30. 3. proběhl v sále obecní hospody večer s názvem „Autorské čtení“, posezení s Valérií Zawadskou nad knihami Antonína Pačinka. Podrobnější reportáž přineseme v příštím vydání.

Lucie Mrkvičková

Sport

Fotbalová sezóna zahájena

Náš fotbalový klub je největší spolkem působícím v naší obci již od roku 1960, a tudíž v příštím roce oslavíme 60. výročí založení. V současné době máme téměř dvě stě členů a z toho je kolem sedmdesáti aktivních fotbalistů. V letošní sezoně působí v soutěžích pět našich týmů, z toho tři mládežnické. Naším nejlepším družstvem je mužské áčko, které hraje nejvyšší soutěž Jihočeského kraje. V průběhu zimní přestávky se nám podařilo posílit naše první mužstvo o hráče Jiřího Kinkora, jenž prošel ligovými soutěžemi mládeže v Písku a trvale bydlí v nedalekých Paměticích.

Naši muži v lednu absolvovali soustředění v Sušici, kterého se zúčastnilo dvacet fotbalistů. V přípravě jsme bohatě využívali obecní sportovní halu a myslím si, že i díky tomu jsou naši chlapci na jarní část soutěže dobře připraveni a budou dobře reprezentovat klub i obec Osek. Přes zimu sportovali i naši nejmladší fotbalisté, když se zúčastnili několika halových turnajů a pravidelně také trénovali v obecní hale. Jarní část soutěže již začala pro mužská družstva a v nejbližších dnech se zapojí i mládežníci. Až do poloviny června můžete každý víkend navštívit některý ze zápasů našich týmů.

Věra Hochová

Rozpis utkání mužů TJ OSEK - jaro 2019

Den	Datum	Čas	Domáčí	Hosté
SO	16.3.2019	15:00	Osek "A"	Dražice
SO	23.3.2019	15:00	Blatná	Osek "A"
NE	24.3.2019	15:00	Osek "B"	Čkyně
SO	30.3.2019	15:00	Osek "A"	Lom u Tá.
SO	30.3.2019	15:00	VI. Březí	Osek "B"
SO	6.4.2019	16:30	Katovice	Osek "A"
NE	7.4.2019	15:00	Osek "B"	Bělčice
SO	13.4.2019	16:30	Osek "A"	Jankov
SO	13.4.2019	10:30	Sousedovice	Osek "B"
SO	20.4.2019	17:00	Olešník	Osek "A"
NE	21.4.2019	16:00	Osek "B"	Vacov
SO	27.4.2019	17:00	Osek "A"	Roudné
SO	27.4.2019	10:00	Cehnice	Osek "B"
SO	4.5.2019	17:00	Čimelice	Osek
NE	5.5.2019	16:00	Osek "B"	Chelčovice
ST	8.5.2019	17:00	Hluboká /Vlt.	Osek "A"
SO	11.5.2019	15:00	Stachy	Osek "B"
SO	11.5.2019	17:00	Osek "A"	Milevsko
SO	18.5.2019	17:00	Č. Krumlov	Osek "A"
NE	19.5.2019	16:00	Osek "B"	Prachatice "B"
SO	25.5.2019	17:00	Rudolfov	Osek "A"
NE	26.5.2019	15:00	Osek "B"	Dražejov
SO	1.6.2019	13:30	Osek "A"	Třeboň
SO	1.6.2019	17:00	Volyně	Osek "B"
SO	8.6.2019	17:00	Protivín	Osek "A"
NE	9.6.2019	15:00	Osek "B"	Sedlice
SO	15.6.2019	17:00	Osek "A"	Želeč
SO	15.6.2019	17:00	Strunkovice	Osek "B"

Mladý talent

Básnička na jaro

Jaro vrátka otvírá,
příroda se probírá.
Slunce s teplem přitvrdí,
ale nám to nevdá.
Rodí se mláďátka,
roztomilá a hebounká
kůzlátka a jehňátka.
Pupeny pučí,
potoky s táním ledu hučí.
K jaru patří velikonoce,
chlapci se na ně těší velice.
První květiny na jaře rostou,
zemi udělají hezkou.
Jaro je vždy hezké.
krásné a slunečné.

Básnička k MDŽ

Osmého března mají
ženy svátek zas.
Muži jim nosí kytice,
ženy se radují a to velice.

Ženy večer šťastně usínají,

když ví, že muži je rádi mají.
Když žen svátek končí,
tak se těší na další rok,
jenže dlouhá doba to je,
ale jim to nevdá, neboť ví,
že muži na ně nezapomínají.

Ondřej Bláha, 11 let, Petrovice

Jubilanti:

Únor: Rodinová Marie, Rohozná, 89 let
Kohout Josef, Malá Turná, 86 let

Březen: Zachová Libuše, Rohozná, 75 let
Kovář Václav, Osek, 87 let

Narodili se:

V prvním čtvrtletí letošního roku se u nás nikdo nenarodil.

Opustili nás:

V prvním čtvrtletí letošního roku naše řady nikdo neopustil.

Plánované akce:

6. 4. Divadelní představení – Víkend ve výtahu (Obec)

30. 4. Stavění májky, slet čarodějnic (ČSŽ)

7. 5. Položení věnce k pomníkům padlých, (Obec + SDH Osek)

25. 5. Pohádkový les (ČSŽ)

26. 5. Exhibice stolní tenis (bývalí mistři světa Panský, Orłowski), Dubí Hora (TJ Osek stolní tenis)

1. 6. Zámecký festival (DOZP)

Výstava Jaroslava Kadlece

Každý z vás může být novinářem!

Máte zajímavé myšlenky, které dokážete zformulovat?

Píšete povídky, básně, fejetony, postřehy z vašeho okolí, máte zajímavé recepty z regionu?

Všechny vaše nápady na témata či připomínky posílejte na Lucie.mrkvickova@seznam.cz. Těšíme se!

